Zbornik sudske prakse

RJEŠENJE OPĆEG SUDA (prvo vijeće)

9. studenoga 2016.*

„Arbitražna klauzula – Osoblje Unijinih međunarodnih misija – Uzastopni ugovori o radu na određeno vrijeme – Zahtjev za naknadu štete – Očita nenadležnost – Očita nedopuštenost“

U predmetu T-602/15,

Liam Jenkinson, sa stalnom adresom u Killarneyju (Irska), kojeg zastupaju N. de Montigny i J.-N. Louis, odvjetnici,

tužitelj,

protiv

Vijeća Europske unije, koje zastupaju A. Vitro i M. Bishop, u svojstvu agenata,

Europske komisije, koju zastupaju G. Gattinara i S. Bartelt, u svojstvu agenata,

Europske službe za vanjsko djelovanje (ESVD), koju zastupaju S. Marquardt, É. Chaboureau i G. Pasqualetti, u svojstvu agenata,

i

Eulexa Kosovo, sa sjedištem u Prištini (Kosovo), koji zastupaju D. Fouquet i E. Raoult, odvjetnici,

tuženici,

povodom zahtjeva, na temelju članka 272. UFEU-a, za prekvalifikaciju tužiteljeva ugovornog odnosa u ugovor o radu na neodređeno vrijeme i za naknadu štete koju je tužitelj pretrpio zbog zloporabe uzastopnih ugovora na određeno vrijeme i zbog nezakonitog otkaza, i, s druge strane, za proglašenje toga da su Vijeće, Komisija i ESVD diskriminirali tužitelja, te da im se slijedom toga naloži naknada štete, i podredno povodom zahtjeva koji se temelji na izvanugovornoj odgovornosti europskih institucija,

OPĆI SUD (prvo vijeće),

koje je vijećalo u sastavu: H. Kanninen, predsjednik, I. Pelikánová (izvjestiteljica) i E. Buttigieg, suci,

tajnik: E. Coulon,

donosi sljedeće

* Jezik postupka: francuski

Rješenje

Okolnosti spora

1 Tužitelj, Liam Jenkinson, irski državljanin, početno je bio zaposlen od 20. kolovoza 1994. do 5. lipnja 2002. na temelju uzastopnih ugovora na određeno vrijeme u Promatračkoj misiji Europske unije uspostavljenoj Zajedničkom akcijom Vijeća 2000/811/ZVSP od 22. prosinca 2000. o promatračkoj misiji Europske unije (SL 2000., L 328., str. 53.).

2 Zatim je od 17. lipnja 2002. do 31. prosinca 2009. na temelju uzastopnih ugovora na određeno vrijeme bio zaposlen u Policijskoj misiji Europske unije uspostavljenoj Zajedničkom akcijom Vijeća 2002/210/ZVSP od 11. ožujka 2002. o policijskoj misiji Europske unije (SL 2002., L 70., str. 1.).

3 Konačno, tužitelj je od 5. travnja 2010. do 14. studenoga 2014. bio zaposlen u Misiji Eulex Kosovo, na temelju jedanaest uzastopnih ugovora na određeno vrijeme. Misija Eulex Kosovo je uspostavljena Zajedničkom akcijom Vijeća 2008/124/ZVSP od 4. veljače 2008. o Misiji Europske unije za uspostavu vladavine prava na Kosovu, Eulex Kosovo (SL 2008., L 42, str. 92.). Zajedničko stajalište je produljeno u nekoliko navrata. Produljeno je do 14. lipnja 2016. Odlukom Vijeća 2014/349/ZVSP od 12. lipnja 2014. o izmjeni Zajedničkog stajališta 2008/124 (SL 2014., L 174, str. 42.), primjenjivom na činjenice slučaja.

4 Naposljetku je Zajedničko stajalište produljeno do 14. lipnja 2018. Odlukom Vijeća 2016/947/ZVSP od 14. lipnja 2016. o izmjeni Zajedničkog stajališta 2008/124 (SL 2016., L 157, str. 26.).

5 Tijekom izvršenja ugovora o radu za razdoblje od 15. lipnja do 14. listopada 2014., tužitelj je dopisom šefa Misije Eulex Kosovo od 26. lipnja 2014. obaviješten o završetku njegove misije i neobnavljanju ugovora o radu nakon 14. studenoga 2014.

6 Potonji ugovor o radu na određeno vrijeme su sklopili Eulex Kosovo i tužitelj za razdoblje od 15. listopada do 14. studenoga 2014. (u daljnjem tekstu: posljednji ugovor o radu na određeno vrijeme) i on nije obnovljen. Taj posljednji ugovor o radu na određeno vrijeme u članku 21. za sve sporove koji se odnose na ugovor predviđa nadležnost Suda Europske unije na temelju 272. UFEU-a.

Postupak

7 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 23. listopada 2015. tužitelj je pokrenuo ovaj postupak.

8 Posebnim aktima koje su tuženici podnijeli tajništvu Općeg suda 28. travnja 2016., u odnosu na Europsku komisiju, 3. svibnja 2016., u odnosu na Eulex Kosovo i 4. svibnja 2016. u odnosu na Europsku službu za vanjsko djelovanje (ESVD) i Vijeće Europske unije, istaknuti su prigovori nedopuštenosti na temelju članka 130. Poslovnika Općeg suda.

9 Tužitelj je 27. srpnja 2016. podnio očitovanja na te prigovore nedopuštenosti.

Zahtjevi stranaka

10 Tužitelj svojom tužbom od Općeg suda zahtijeva da:

— primarno:

— u pogledu prava koja proizlaze iz privatnopravnog ugovora:

— promijeni njegov ugovorni odnos u ugovor o radu na neodređeno vrijeme;

— utvrdi povredu ugovornih obveza koju su počinili tuženici i osobito dostave obavijesti o razvrgnuću ugovora na neodređeno vrijeme te posljedično, kao naknadu za štetu pretrpljenu zlouporabom uzastopnih ugovora o radu na određeno vrijeme koja je tužitelju uzrokovala produženu nesigurnost i povredu obveze dostave obavijesti o razvrgnuću ugovora:

— naloži tuženicima da tužitelju plate naknadu štete u iznosu od 176 601,55 eura izračunanu na temelju njegova radnog staža u misijama Europske unije;

— podredno, naloži tuženicima da tužitelju plate naknadu štete u iznosu od 45 985,15 eura izračunanu na temelju radnog staža u Eulexu Kosovo;

— presudi da je tužiteljevo otpuštanje zlonamjerno i posljedično dosudi da mu tuženici plate odštetu procijenjenu *ex aequo et bono* na 50 000 eura;

— utvrdi da tuženici nisu sastavili dokumente kojima se potvrđuje zakonito okončanje radnog odnosa;

— naloži da tužitelju plate iznos od 100,00 eura po danu zakašnjenja računajući od dana podnošenja ove tužbe;

— naloži da tužitelju dostave dokumente o okončanju radnog odnosa;

— naloži tuženicima plaćanje kamata na ranije navedene iznose izračunane prema belgijskoj zakonskoj kamati;

— Što se tiče zlouporabe ovlasti i postojeće diskriminacije:

— utvrdi da su ESVD, Vijeće i Komisija diskriminirali tužitelja bez objektivnog opravdanja za vrijeme njegova zaposlenja u misijama koje su vodili, u pogledu njegove plaće, mirovinskih prava i povezanih beneficija kao i u pogledu jamčenja budućeg zaposlenja;

— utvrdi da je tužitelj trebao biti zaposlen kao član privremenog osoblja ESVD-a, Vijeća ili Komisije;

— naloži ESVD-u, Vijeću ili Komisiji naknadu izgubljenih plaća, mirovine, naknada i beneficija uzrokovanih ranije navedenim povredama prava Zajednice te plaćanje kamata na te iznose izračunanih prema belgijskoj zakonskoj kamati;

— odredi rok strankama za utvrđivanje navedene naknade štete uzimajući u obzir razred i stupanj u kojem je tužitelj trebao biti zaposlen, prosječno napredovanje plaće, razvoj njegove karijere, doplatke koje je trebao dobivati na temelju ugovora o radu kao član privremenog osoblja; i usporedi dobivene rezultate s naknadom koju je tužitelj stvarno dobio.

— podredno:

— utvrdi da tuženici nisu ispunili svoje obveze;

— naloži da tužitelju nadoknade štetu nastalu navedenim povredama koja je procijenjena *ex aequo et bono* na 150 000,00 eura;

— U svakom slučaju naloži tuženicima plaćanje troškova.

11 Vijeće od Općeg suda zahtijeva da:

— se proglasi nenadležnim u dijelu u kojem se tužba odnosi na učinke paketa ugovora koje je potpisao tužitelj;

— podredno, proglasi tužbu nedopuštenom u dijelu u kojem se odnosi na njega;

— tužitelju naloži snošenje troškova.

12 Komisija od Općeg suda zahtijeva da:

— proglasi tužbu nedopuštenom u dijelu u kojem se odnosi na njega;

— tužitelju naloži snošenje troškova.

13 ESVD od Općeg suda zahtijeva da:

— se proglasi nenadležnim;

— u svakom slučaju odbaci tužbu kao nedopuštenu u dijelu u kojem se odnosi na njega;

— tužitelju naloži snošenje troškova.

14 Eulex Kosovo od Općeg suda traži da:

— proglasi tužbu nedopuštenom u dijelu u kojem se odnosi na njega;

— tužitelju naloži snošenje troškova.

Pravo

15 Prema članku 126. Poslovnika, kad je Opći sud očito nenadležan za odlučivanje o nekoj tužbi ili kad je tužba očito nedopuštena ili očito pravno neosnovana, Opći sud može, na prijedlog suca izvjestitelja, u svakom trenutku odlučiti obrazloženim rješenjem, bez poduzimanja daljnjih koraka u postupku.

16 U ovom slučaju Opći sud smatra da ima dovoljno informacija iz dokumenata spisa da odluči bez nastavljanja postupka.

Primarni tužbeni zahtjev

17 U prvom dijelu svojeg primarnog tužbenog zahtjeva tužitelj od Općeg suda zahtijeva da promijeni njegov ugovorni odnos u ugovor o radu na neodređeno vrijeme, utvrdi povredu ugovornih obveza koju su počinili tuženici i osobito dostave obavijesti o razvrgnuću ugovora na neodređeno vrijeme, da utvrdi da je njegov otkaz bio nezakonit te posljedično da im naloži da naknade štetu pretrpljenu zlouporabom uzastopnih ugovora o radu na određeno vrijeme, povredom obveze dostave obavijesti o razvrgnuću ugovora i nezakonitim otkazom.

18 U drugom dijelu svojeg primarnog tužbenog zahtjeva tužitelj od Općeg suda zahtijeva da utvrdi da su ga Vijeće, Komisija i ESVD diskriminirali tijekom službe u okviru misija u pogledu njegove plaće, mirovinskih prava i povezanih beneficija, da utvrdi da su ga trebali zaposliti kao člana privremenog osoblja i da im posljedično naloži naknadu štete.

19 U svojim prigovorima nedopuštenosti, s jedne strane, tuženici ističu da prethodni tužiteljevi ugovori o radu sadržavaju klauzulu kojom se nadležnost za sporove vezane za te ugovore dodjeljuje sudu u Bruxellesu (Belgija) i da prema tome Opći sud nije nadležan za odlučivanje o učincima vezanim za te ugovore. S druge strane, svaki od tuženika ističe da je tužba nedopuštena jer je podnesena protiv njega.

20 Nadležnosti Općeg suda nabrojane su u članku 256. UFEU-a i precizirane člankom 51. Statuta Suda Europske unije. Primjenom tih odredaba Opći sud nije nadležan za odlučivanje, u prvom stupnju, u sporovima ugovorne prirode koji mu se podnose na temelju arbitražne klauzule. U nedostatku takve klauzule njegova bi se sudska nadležnost proširila i na druge sporove osim onih za čije je odlučivanje ograničeno nadležan na temelju članka 274. UFEU-a, jer ta odredba nacionalnim sudovima dodjeljuje nadležnost općeg prava za rješavanje sporova u kojima je Unija stranka (rješenja od 3. listopada 1997., Mutual Aid Administration Services/Komisija, T-186/96, EU:T:1997:149, t. 47., i od 30. rujna 2014., Bitiqi i dr./Komisija i dr., T-410/13, neobjavljena, EU:T:2014:871, t. 26.).

21 Kao prvo valja istaknuti da među strankama nije sporno da svi prethodni ugovori o radu koji su sklopile misije i tužitelj sadržavaju klauzulu koja izričito predviđa da su sporovi koji proizlaze iz tih ugovora ili se na njih odnose u nadležnosti sudova u Bruxellesu.

22 Samo posljednji ugovor o radu na određeno vrijeme izričito predviđa u članku 21. da su sporovi koji proizlaze iz tog ugovora ili se na njega odnose u nadležnosti Suda Europske unije na temelju članka 272. UFEU-a.

23 Iz toga proizlazi da je, s obzirom na to da je ova tužba podnesena na temelju članka 272. UFEU-a, Opći sud nadležan samo za posljednji ugovor o radu na određeno vrijeme, na temelju arbitražne klauzule koju sadržava. Opći je sud očito nenadležan za odlučivanje u sporovima koji bi mogli dovesti do izvršenja tužiteljevih ugovora o radu sklopljenih prije posljednjeg ugovora o radu na određeno vrijeme koji izričito dodjeljuju nadležnost belgijskim sudovima i, prema tome, za razmatranje ove tužbe u dijelu u kojem se odnosi na učinke tih ugovora.

24 Osim toga, u očitovanjima o prigovorima nedopuštenosti, tužitelj nije mogao tvrditi da zbog klauzule kojom se nadležnost dodjeljuje Sudu Europske unije sadržanom u posljednjem ugovoru o radu na određeno vrijeme prestaju vrijediti klauzule iz prethodnih ugovora kojima se nadležnost dodjeljuje belgijskim sudovima.

25 Naime, valja podsjetiti da se nadležnost Općeg suda na temelju članka 272. UFEU-a mora tumačiti usko zbog toga što odstupa od općeg prava (presuda od 18. prosinca 1986., Komisija/Zoubek, 426/85, EU:T:1986:501, t. 11.). Također, Opći sud može odlučivati o sporu o ugovoru samo u slučaju izričite

volje stranaka da mu dodijele tu nadležnost (presuda od 24. listopada 2014., Technische Universität Dresden/Komisija, T-29/11, EU:T:2014:912, t. 50. i vidjeti u tom smislu, rješenje od 3. listopada 1997. Mutual Aid Administration Services/Komisija, T-186/96, EU:T:1997:149, t. 46.).

26 Doseg klauzule kojom se Sudu Europske unije dodjeljuje nadležnost izričito je ograničena na sporove koji se odnose na posljednji ugovor o radu na određeno vrijeme i ne može se proširiti na prethodne ugovore koji su predviđali nadležnost drugih sudova.

27 Osim toga, valja podsjetiti da je tužitelj dobrovoljno sklopio ugovore o radu s misijama pod predloženim mu uvjetima. Sukladno članku 1. navedenih ugovora, izričito je prihvatio u njemu utvrđene uvjete i načela, uključujući predviđena pravna sredstva i klauzule kojima se nadležnost izričito dodjeljuje belgijskim sudovima.

28 Također valja odbiti argument Eulexa Kosovo koji ističe da je klauzula kojom se u posljednjem ugovoru dodjeljuje nadležnost Sudu Europske unije rezultat administrativne pogreške i da je tužitelj potvrdivši primitak dopisa šefa misije Eulex Kosovo od 26. lipnja 2014. kojim ga se obavještava da njegov ugovor neće biti obnovljen nakon 14. studenoga 2014. implicitno priznao nadležnost sudova u Bruxellesu.

29 Naime, s jedne strane dovoljno je utvrditi da je Eulex Kosovo stranka posljednjeg ugovora o radu na određeno vrijeme u svojstvu poslodavca i da se tužitelj može u odnosu na njega pozivati na arbitražnu klauzulu, čak i ako je ona rezultat administrativne pogreške. S druge strane, jednostavna činjenica potvrde primitka dopisa kojim se tužitelj obavještava o neobnavljanju ugovora nakon 14. studenoga 2014. ne može promijeniti sadržaj klauzule kojom se dodjeljuje nadležnost sadržane u posljednjem ugovoru o radu na određeno vrijeme, potpisanom nakon tog dopisa.

30 Kao drugo, valja istaknuti da samo stranke ugovora koji sadržava arbitražnu klauzulu mogu biti stranke tužbe podnesene na temelju članka 272. UFEU-a (vidjeti presudu od 16. prosinca 2010., Komisija/Arci Nuova associazione comitato di Cagliari et Gessa, T-259/09, neobjavljena, EU:T:2010:536, t. 40. i navedenu sudsku praksu).

31 Što se tiče posljednjeg ugovora o radu, kako priznaje tužitelj, valja istaknuti da su taj ugovor potpisali tužitelj i Eulex Kosovo u svojstvu poslodavca.

32 Zajednička akcija 2008/124 izmijenila je Odluku 2014/349 uvođenjem sljedećeg članka 15.a: „Eulex Kosovo može nabavljati usluge i robu, sklapati ugovore i administrativne dogovore, zapošljavati osoblje, imati bankovne račune, stjecati imovinu i raspolagati njome, ispunjavati svoje obveze te biti stranka u pravnom postupku u mjeri u kojoj je to potrebno s ciljem provedbe navedene Zajedničke akcije”.

33 Odlukom 2014/349 također je uveden članak 16. stavak 5. koji predviđa kako slijedi: „Eulex Kosovo odgovoran je za sve zahtjeve i obveze koji proizlaze iz provedbe mandata počevši od 15. lipnja 2014., uz iznimku svih zahtjeva koji se odnose na tešku povredu dužnosti od strane voditelja misije, za koje voditelj misije snosi odgovornost”.

34 Članak 15.a Zajedničke akcije 2008/124 koji se primjenjuje od 12. lipnja 2014., dana njegova stupanja na snagu, uvodi mogućnost Eulexa Kosovo za sklapanje ugovora i stranačku sposobnost, time mu dajući pravnu sposobnost.

35 Valja istaknuti da, iako su prethodne ugovore o radu sklopili tužitelj i šef misije Eulex Kosovo, posljednji ugovor o radu ne određeno vrijeme su 15. listopada 2014. sklopili tužitelj i Eulex Kosovo kao poslodavac. Taj posljednji ugovor o radu na određeno vrijeme izričito upućuje na članak 15.1. Zajedničke akcije 2008/124.

36 Međutim, suprotno onomu što ističe Eulex Kosovo u svojem prigovoru nedopuštenosti, slijedom izmjena uvedenih Odlukom 2014/349, on ima pravnu osobnost i može biti tuženik pred sudovima Unije.

37 U tom pogledu, Eulex Kosovo se u prigovoru nedopuštenosti pogrešno poziva na rješenja od 4. lipnja 2013. Elitaliana/Eulex Kosovo (T-213/12, EU:T:2013:292), i od 23. travnja 2015., Chatzianagnostou/Vijeće (T-383/13, neobjavljeno, EU:T:2015:246), kao i na presudu od 12. studenoga 2015., Elitaliana/Eulex Kosovo (C-439/13 P, EU:C:2015:753), kako bi istaknuo da nije sposoban biti tuženik u postupku pred sudovima Unije. Naime, dovoljno je utvrditi da ti predmeti nisu relevantni jer se, s jedne strane, odnose na činjenice koje su prethodile izmjeni statusa Eulexa Kosovo uvedenog Odlukom 2014/349 i jer se, s druge strane, radi o tužbama za poništenje podnesenima na temelju članka 263. UFEU-a. U ovom slučaju, budući da je tužba podnesena na temelju članka 272. UFEU-a, dovoljno je to da je ugovor s arbitražnom klauzulom Eulex Kosovo potpisao „za račun Unije” i nije nužno, suprotno njegovim tvrdnjama, da je on „tijelo, ured ili agencija Unije” u smislu članka 263. UFEU-a.

38 Opći je sud na temelju članka 272. UFEU-a nadležan samo u pogledu posljednjeg ugovora o radu na određeno vrijeme koji su sklopili tužitelj i Eulex Kosovo.

39 Kao prvo, iz prethodno navedenog proizlazi da je Opći sud očito nenadležan za odlučivanje o prvom dijelu primarnog tužbenog zahtjeva. Prvi tužbeni zahtjev koji se odnosi na promjenu svih ugovornih odnosa između tužitelja i različitih misija koje su bili njegovi poslodavci u ugovor na neodređeno vrijeme pretpostavlja uzimanje u obzir učinke prethodnih ugovora o radu sklopljenih između tih misija i tužitelja, koji izričito dodjeljuju nadležnost belgijskim sudovima. Budući da je nadležnost Općeg suda ograničena na posljednji ugovor o radu na određeno vrijeme, on ne može odlučivati o tom tužbenom zahtjevu. Opći je sud očito nenadležan za uzgredne zahtjeve kojima se traži utvrđenje da su tuženici povrijedili obvezu dostave obavijesti o razvrgnuću ugovora na neodređeno vrijeme, te da je njegov otkaz bio nezakonit. Međutim, Opći je sud također očito nenadležan za odlučivanje o uzgrednim zahtjevima za naknadu štete kojim se traži popravljanje štete proizašle iz zlouporabe uzastopnih ugovora o radu na određeno vrijeme, povrede obveze dostave obavijesti o razvrgnuću ugovora na neodređeno vrijeme, te nezakonitog otkaza.

40 Kao drugo, Opći je sud očito nenadležan za odlučivanje o drugom dijelu primarnog tužbenog zahtjeva jer se njime zahtijeva da se utvrdi da su Vijeće, Komisija i ESVD diskriminirali tužitelja tijekom službe u okviru misija u pogledu njegove plaće, mirovinskih prava i povezanih beneficija, da utvrdi da su ga trebali zaposliti kao člana privremenog osoblja i da im naloži naknadu nastale štete. Naime, taj je tužbeni zahtjev upravljen protiv Vijeća, Komisije i ESVD-a koji nisu stranke posljednjeg ugovora o radu na određeno vrijeme i prema tome se odnosi na prethodne ugovorne odnose za koje Opći sud nije nadležan.

41 Što se tiče tužiteljeva navoda koji se odnosi na navedenu povredu njegova prava na djelotvorni pravni lijek u slučaju da njegova tužba bude proglašena nedopuštenom, valja istaknuti da suprotno onomu što ističe tužitelj, činjenica da belgijski sudovi nisu nadležni za posljednji ugovor o radu na određeno vrijeme ne može kao posljedicu imati to da nisu više nadležni ni za sporove vezane za prethodne ugovore o radu koje su sklopili tužitelj i misije. Učinak nenadležnosti Općeg suda za odlučivanje o primarnom tužbenom zahtjevu o dijelu u kojem se njime traži ocjena učinaka ugovora koji su prethodili posljednjem ugovoru o radu na određeno vrijeme nije uskraćivanje tužiteljeva prava na djelotvorno pravno sredstvo jer on može pokrenuti postupak pred nacionalnim sudom kojemu je nadležnost dodijeljena arbitražnim klauzulama sadržanima u tim ugovorima.

Podredni tužbeni zahtjev

42 Tužitelj podredno postavlja zahtjev za naknadu štete koji se temelji na izvanugovornoj odgovornosti „europskih institucija”. Ističe da su tuženici u okviru ugovornog odnosa koji mu je nametnut povrijedili načela pravne sigurnosti, poštovanja stečenih prava i zaštite legitimnih očekivanja, prava na dobru upravu, načelo upravne transparentnosti i dužne pažnje, načelo zaštite pojedinaca i Europski kodeks dobrog administrativnog postupanja. Valja istaknuti da, iako primarnu tužbu valja odbaciti kao nedopuštenu odnosno neutemeljenu, ako bi se njome dokazalo da su tuženici počinili povredu tih načela, tužitelj ne može utvrditi kojem su pravu podvrgnuti ti ugovori, u kojim rokovima i u kojoj se mjeri može pozvati na ta prava ili njihove povrede. Odluka Općeg suda kojom se njegova primarna tužba odbacuje kao nedopuštena odnosno neutemeljena nanijela mu je štetu koju je procijenio na 150 000 eura.

43 Uvodno valja istaknuti da je ova tužba nesporno utemeljena samo na članku 272. UFEU-a. Međutim, tužitelj se izričito poziva na izvanugovornu odgovornost tuženika u slučaju odbijanja njegova primarnog tužbenog zahtjeva koji se odnosi na njihovu ugovornu odgovornost.

44 U tom pogledu valja podsjetiti da je tužba za naknadu štete samostalno pravno sredstvo koje ima posebnu funkciju u okviru pravnih sredstava. Njezin je predmet zahtjev za naknadu štete koja je proizišla iz mjere ili nezakonitog postupanja koje se može pripisati instituciji (vidjeti presudu od 18. prosinca 2009., Arizmendi i dr./Vijeće i Komisija, T-440/03, T-121/04, T-171/04, T-208/04, T-365/04 i T-484/04, EU:T:2009:530, t. 64. i navedenu sudsku praksu).

45 Ne može se isključiti da ugovorna i izvanugovorna odgovornost institucije Unije mogu istodobno postojati u pogledu jednog od njezinih suugovaratelja.

46 U ovom slučaju, u svojem podrednom zahtjevu za naknadu štete tužitelj ne ističe povredu ugovornih obveza ni pravila koja uređuju ugovorne obveze, već povredu načela koja se institucijama nameću u okviru izvršavanja njihovih administrativnih zadaća. Tim se podrednim zahtjevom želi dovesti u pitanje odgovornost tuženika u njihovu svojstvu upravnih tijela, a ne u svojstvu suugovaratelja.

47 Međutim, valja ustvrditi da iako tužitelj izričito ne spominje članak 268. UFEU-a ni članak 340. UFEU-a kao temelj podrednog zahtjeva za naknadu štete, potonjim se želi dovesti u pitanje izvanugovorna odgovornost tuženika.

48 Valja podsjetiti da na temelju članka 21. prvog stavka u vezi s člankom 53. prvim stavkom Statuta Suda Europske unije i na temelju članka 76. točke (d) Poslovnika, svaka tužba mora sadržavati naznaku predmeta spora i sažeti prikaz tužbenih razloga. Ta naznaka mora biti dovoljno jasna i precizna kako bi se tuženiku omogućilo da pripremi obranu, a Općem sudu da odluči o tužbi, prema potrebi, bez dodatnih informacija. Kako bi se zajamčila pravna sigurnost i dobro sudovanje, da bi tužba bila dopuštena, nužno je da bitni činjenični i pravni elementi na kojima se ona temelji proizlaze, makar i sažeto, ali na smislen i razumljiv način, iz samog njezina teksta. Detaljnije, kako bi se zadovoljili ti zahtjevi, tužba za naknadu štete koju su navodno prouzročile institucije Unije treba sadržavati dokaze koji omogućuju identificiranje postupanja koje tužitelj pripisuje instituciji, razloge zbog kojih on smatra da postoji uzročna veza između toga postupanja i štete koju je navodno pretrpio, kao i karakter i doseg te štete (vidjeti presudu od 2. ožujka 2010., Arcelor/Parlament i Vijeće, T-16/04, EU:T:2010:54, t. 132. i navedenu sudsku praksu; rješenje od 5. listopada 2015., Grigoriadis i dr./Parlament i dr., T-413/14, neobjavljeno, EU:T:2015:786, t. 30.).

49 U ovom slučaju, tužba, čak i kad se razmotri u cijelosti, ne omogućuje da se s traženim stupnjem jasnoće i preciznosti utvrdi u dovoljnoj mjeri izravna uzročno-posljedična veza između navodnih povreda koje su počinili tuženici i štete na koju se poziva tužitelj, a koja proizlazi iz toga što je Opći sud odbio njegov primarni tužbeni zahtjev.

50 Naime, s jedne strane, tužitelj navodi da su tuženici povrijedili određena načela koja su mu nametnuli u svojstvu upravnih tijela i, s druge strane, poziva se na postojanje štete koja proizlazi iz toga što je Opći sud odbio njegov primarni tužbeni zahtjev. Opći sud ne može ustanoviti na koji način njegova odluka o odbacivanju primarnog tužbenog zahtjeva zbog očite nedopuštenosti može proizaći iz ponašanja tuženika.

51 Slijedi da podredni tužbeni zahtjevi ne udovoljavaju uvjetima predviđenim člankom 76. točkom (d) Poslovnika i prema tome su očito nedopušteni.

52 Iz svega prethodno iznesenog proizlazi da tužbu valja odbiti, djelomično zbog očite nenadležnosti i djelomično zbog očite nedopuštenosti.

Troškovi

53 Sukladno članku 134. stavku 1. Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. Budući da tužitelj nije uspio u postupku, treba mu se naložiti snošenje troškova sukladno zahtjevu Vijeća, Komisije, ESVD-a i Eulexa Kosovo.

Slijedom navedenoga,

OPĆI SUD (prvo vijeće)

rješava:

1. Tužba se odbija.

2. Liamu Jenkinsonu nalaže se snošenje troškova.

U Luxembourgu 9. studenoga 2016.

Tajnik
E. Coulon

Predsjednik
H. Kanninen